

ЗНАЋЕШ КАД ТИ СЕ ЗВЕЗДЕ НАСМЕШЕ

Непрестано се питаш:
Ко те воли,
Ко те будан сања,
Коме срце чезне, а душа боли?
Ко ти песме поклања?

Коме срце немирно лупа,
Коме само твој загрљај треба,
Коме је твојим именом исписана клупа,
Чије су очи плавлје од неба?

Запиташ се понекад да ли таква особа уопште постоји,
Шта ако се крије испод цвета багрема?
Твоје се срце боји,
Да је уопште нема...

Зато чуј, када падне мрак и изађу звезде, док луташ кроз ноћ, погледај,
Како су спретне док бесконачним плаветнилом језде.
Ако се смешак на њима јави, знај, да свим твојим бригама дошао је крај.

Зато пажљиво мотри на сваки део овог чарабног бића које плови у ноћи,
Довољан је само један осмех и договор ће ти сам доћи.

Ена Тодић VII-1

Песма је освојила 3. место на Звездари на Ђачким песничким сусретањима 2020/2021.

КАДА СЕ ПОНОВО СРЕТНЕМО

Ако ме поново сретнеш,
док месечина блага ти лице мије,
можда одгонетнеш
шта то моје срце крије.

Ако ме поново сретнеш и погледаш у очи право,
док цвркућу птице и најгласнији је ветра хук,
можда ти кажем здраво
и одем, а за мном остану празнина и мук.

Ако ме поново сретнеш, не дај да одем,
и ти останеш у сенци овог бесконачног круга,
не дај да моје срце поново преплаве сивило и туга.

Ако је тако, можда је и боље да се не сретнемо.
Биће мање ове бескорисне боли.
Ако се не видимо,
и не питамо се: "Да ли ме воли?"

Можда је боље да све заборавимо,
и наставимо даље својим трновитим путевима живота.
Можда се на крају тог пута ипак сретнемо,
и схватимо у чему је сврха и лепота.

ЉУБАВ ЧАРАПА

Поштовани људи,
Скидајте капе.
Заљубиле се две чарапе.

Ово је нека прича нова,
сва лепа и дична.
Била је то љубав из снова,
па постала трагична.

Хладног јутра код тавана
нестала је жута
вунена чарапа.

Где ли скита?
Где ли лута?
Куд је пошла
та чарапа жута?

"Можда је отета",
рече један.
Можда је била нечија мета.

А друга чарапа само кука.
Њему је пала највећа мука.

И по трагу,
и по шини,
лутао је по дивљини.

Глава му је пуна,
у срцу суша.
Недостаје му та вуна.
Тешка му је душа.

А од ње нема ни конца.
ни трагова имена.
Да је још једном види,
да се сети тих времена.

Тишина сада стоји.
Мало је хладнија.

Он је и даље воли,
пролазе године.

Сада у ормару
теже се дише.
Не долазе у пару
две чарапе више.

Ко зна где је та чарапа жута?
Можда га улицама ходника
испод капута.

Можда га приче тек вуку.
Престаће ова бол стара.
Можда ће и наћи другу
испод црвеног шала.

Ово је нека прича нова,
сва лепа и дична.
Била је то љубав из снова,
па испала трагична.

Али се и даље пита, то није шала:
"Где ли је нестала та чарапа мала?"

Лена Коковић VII-1

ЗДРАВО ЈЕ ПРАТИ ЗУБЕ

Паста од јагоде,
паста од менте,
кад би само
могли да разумете:

Колико је важно
зубе прати
и свима то показати.

Зубићи здрави,
чисти, бели,
свако дете
да пожели.

Здрав осмех деци прија
и на њиховом лицу сија.

Теодора Терзић II-3

СНОВИ

Снови су ружни и леи
И сањају их сва деца на овој планети.

Леп сан ти увек улепша дан,
А ружан сан је прошлост и свануо је нови дан.

Сањам крилате једнороге
Како претрчавају преко шарене дуге.
А када један једнорог падне,
Цела дуга се распадне.

Сањам великог црног тигра
Да ме по улици јури,
Па ивицу моје зграде растури.

У једном сну чак сам добила крила
Која ми нису давала мира.
Летела сам као нека шумска вила
И чак била лепша од лептира.

Сањам великог пругастог слона
Од хиљаду тона
Како ме на сурли носи
И све красне облаке покоси.

Снови понекад и смешни буду,
Па те насмеју и останеш у чуду.

Неко сан предвиди,
А неког изненади.
Снови су слично што и машта
И у њима доживиш свашта.

Неда Накић II-3

УЧИТЕЉИЦА

Учитељица мила
као свила,
а блага као вила.

Никада није строга
као Бабарога.

Она нас учи знању
и лепом васпитању.

Истражујемо цео свет,
у загрљају њеном
идемо у лет!

Учимо кроз игру
као у лету,
у одељењу нашем
је као у цвету.

Александра Ристић III-3

ОДЕЉЕЊСКА ПЕСМА

Недостаје ми одељење друго три,
а највише, учитељице, Ви!

Недостају ми пуно: Андреј Петровић, Матија, Андреј, Клашња,
Матија, Јосиф, Видак, другарица Јока и мој друг Бока.

Неки кажу: „Школа на даљину, па то је милина!“
Мени недостаје другарица Нина.

Другови: Вукашин, Стефан, Михајло, Алекса, Никола –
то су дечаци који су увек на „мушкој“ страни,
али ако затреба,
свако од њих ће другарицу да брани.

Недостају ми она школска распремања.
Како си, друже Немања?

Хеј, Уна и Саро, да ли вам недостају она
трагања за бубамаром?
Код куће се лепо сања,
али ми недостаје другарица Ања.

Такође се питам: „Како су Милена, Ана и Анка?“
И надам се да неће бити пуно изостанака.

Будите добри, слушајте маме и тате
и нека се деца што пре у школске клупе врате!

Перите руке, будите здрави!
Воли вас све Уна Цветановић,
најдражи другари!

Уна Цветановић III-3

НЕ ГОВОРИ ЛАЖИ

Не говори лажи,
него лепо само кажи:
„Урадио сам ово,
нећу никад поново“.

Ако је договорено,
онда је поштено.
Признај само
и реци ономе тамо.

Хвала зато што слушаш
и никога не гураш.
Говори увек истину
и немој уживати у вину.

Ања Костић, III-3

ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ

Да ли сте знали?
Пингвини су пали.

Да ли сте чули?
Мрав игра муви.

Да ли знате?
Сунце мења сате.

Ово је чудо!
Или је лудо?

Милена Пауновић, III-3

ДА САМ ЈА ДИВ

Када бих могла да будем
див на један дан,
дружила бих се са птицама.

Могла бих да дохватим облаке и Месец.
Додиривала бих крошње највећег дрвећа.

Створила бих ветар, само ако дунем.
Штитила бих слабије од себе.
Да сам ја див...

Нина Вељковић III-3

КАДА БИХ БИО ЦИН

Волео бих да уђем у море
и да правим велике таласе.

Желео бих да поједем ајкулу,
баш као да је мала рибица.

Попео бих се на планину
и тамо понео своју кућу.

Свима бих помагао,
јер ја бих био добар цин.

Андреј Марковић, III-3

ДА САМ ЈА ДИВ

Да сам ја див,
пропутовао бих цео свет.
Скочио бих до Месеца да видим какав је.

Прво бих отишао у Африку да видим све дивље животиње.
Препливао бих сва мора и све океане.
Обишао бих сва најлепша места.

Ипак, када размислим,
лепо ми је што сам мали.
Не бих се мењао са дивом.

Андреј Петровић III-3